

[Mølgaard.]

cemæssigt set og set på jordklodeplan som sådant.

Forsyningsituationen som sådan tegner sig i øjeblikket mere indbydende, end vi har kendt det før, sådan at der er grund til at bevare hovedet koldt; der er unægtelig også grund til at handle velovervejet, men også gerne hurtigt.

Vi har jo en forureningsproblematik, vi har en miljøproblematik, og vi har jo også set på bare lidt mere end kort sigt en forsyningssikkerhedsproblematik, som gør, at der er grund til at handle.

Derfor er der behov for at søge nye forsyningskilder, at skaffe spredning på forskellige kilder, og disse skal helst kunne levere brændstoffet, kunne levere energien med mindre miljøforringende virkninger end de hidtil kendte og med en større grad af forsyningssikkerhed end de hidtil kendte forsyningskilder for energi.

Der er mange, der har udtrykt anerkendelse af og glæde over regeringens udspil her, den redegørelse, som handelsministeren har givet dette folketing, og selv om præmisserne nok er lidt anderledes, så vil jeg egentlig gerne deltage i hyldestkoret over for regeringen, men det er i retning af, at jeg synes, det er, som om regeringen har slået lidt mere koldt vand i blodet på sig selv over for energiforsyningsproblemet i forhold til tidligere givne redegørelser over for dette folketing.

Man har opgivet det helt store kissejav med at få a-kraftværker her og nu, jo flere, jo bedre. I samme åndedrag er der vel også grund til at erkende, at dette vel næppe var lykkedes, dette at få liste A til at vende på en ganske vist meget stor tallerken i a-kraftspørgsmålet, uden at der havde været en folkelig meningstilkendegivelse af dimensioner på dette område fra det, som man kalder parlamentariske kilders side. A-parlamentarisme i denne sammenhæng dækker jo al anden folkelig meningstilkendegivelse end den, der foregår her i folketinget, og jeg synes, at disse parlamentariske kræfter, som har fungeret i denne sammenhæng, fortjener ros for deres indsats, og at A-partiet fortjener ros for, at det har taget det ad notam i denne sammenhæng.

A-kraftmodstanderne bør imidlertid også gøre sig klart, at farerne ikke er drevet bort, at der fortsat er a-kraftværksopførelsesplaner, der gør sig gældende, og at der fortsat kan være fare for, at de forbehold, der er stillet op på nuværende tidspunkt, måske ikke sikres dæk-

ket ind, inden planerne bliver realiseret. Planerne ligger endog og støjer i handelsministerens redegørelse, og det bør a-kraftmodstandere og -skeptikere ikke glemme, men fortsat følge det kortlægningsarbejde, som er igangsat.

Men tilbage til anerkendelse af regeringens a-kraftsynspunkter. Det er anerkendelsesværdigt, at man gerne vil have forsyningskildespredning, men at man over for a-kraftforsyningsbidraget som mulighed også anfører, at sikkerheden navnlig over for affaldsopbevaringsproblematikken bør være løst tilfredsstillende, inden man åbner for denne hane.

Jeg vil gerne understrege et forbehold yderligere, som jeg finder at regeringen i hvert fald tilsyneladende har lagt og fortsat lægger for lidt vægt på, nemlig det, der har været kernepunktet i den mest udbredte skræk over for ensidig olieafhængighed stammende fra 1973-74, hvor man dårlig turde gøre hverken i eller uden for Middelfart, og hvad enten man nu var hund eller ej, uden at det fik konsekvenser, nemlig forsyningssikkerheden.

I netop den henseende føler vi, at regeringen har været lidt for letsindig. Der har været lagt op til a-kraftværker, og der er fortsat planer om at forske videre i a-kraftværker, men uden at man satses alvorligt på netop forsyningssikkerheden.

Det, der satses på, tydeligt nok tilkendegivet fra elværksside, er at skaffe os letvandsreaktorer. De kræver beriget uran som brændstof. De bringer os ikke ret meget kraft, uden at de får beriget uran. Det uran, vi finder i Sverige eller i Canada eller i Grønland eller de mange, mange andre steder, hvor vi finder uran i naturen, som er brugbart i en reaktor, er uberiget uran. Alt dette uran skal kastes ind i et berigningsanlæg, og dem er der jo knaphed på. Så længe denne knaphed eksisterer, er det nogle få berigningsanlæg, enten ejerne af disse berigningsanlæg eller de nationer, hvori berigningsanlæggene ligger, vi bringer os i afhængighedsforhold til, hvis vi satses på dem som væsentlige energiforsyningskilder.

Jeg synes, at der er grund til at lægge vægt på, at man ikke alene skal satses på grønlandsk uran. Der er mængder af andre lande, hvor man kan udvinde naturligt forekommende uran, og tungtvandsreaktorer kan forbrænde det uran, man kan finde i Sverige og mange andre steder.

Der er grund til at gøre sig klart, at Grøn-